

РЕШЕНИЕ

№ 5183

гр. София, 13.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 16-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на единадесети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ПЕТЪР Н. СЛАВЧЕВ

при участието на секретаря МАРИЯ АЛ. ХАРИЗАНОВА
като разгледа докладваното от ПЕТЪР Н. СЛАВЧЕВ Административно наказателно дело № 20231110204838 по описа за 2023 година

За да се произнесе взе предвид следното :

Производството е по чл. 59 и сл. от ЗАНН по жалба, подадена от М. Л. П. против Наказателно постановление №21-4332-010135 от 25.05.2021г. издадено от Началник група към СДВР, отдел „Пътна полиция” СДВР, с което е наложено административно наказание на основание чл. 183, ал. 4, т. 7, предложение първо от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) глоба в размер на 50, 00 (петдесет) лева за нарушение на чл. 137а, ал. 1 от ЗДвП.

Жалбоподателят иска да се отмени обжалваното наказателно постановление като незаконосъобразно. Твърди, че не е извършил нарушението, тъй като още с потеглянето на автомобила поставил обезопасителния колан, с който бил оборудван. Посочва, че не било посочено ясно мястото на извършване на нарушението и в наказателното постановление не било взето отношение чия била собствеността на автомобила.

Представител на въззиваемата страна не е взел отношение по доводите на жалбоподателя.

От събраните по делото писмени и гласни доказателства, преценени поотделно и взети в тяхната съвкупност, **Съдът прие за установено следното от фактическа страна:**

На 26.04.2021г. около 13:37 часа автомобил „Пежо 206” с рег. №*** се

движел по ул. „Слатинска“ в гр.София с посока на движение от ул. „Циклама” към ул. „Гео Милев”, като бил управляван от жалбоподателя М. П..

Автомобилът бил спрян от органи на МВР и на водача е извършена проверка, при която е съставен акт за установяване на административно нарушение серия ГА № 410338 за това, че по време на управление на автомобила водачът е бил без поставен обезопасителен колан, с който е бил оборудван автомобила.

Установената фактическа обстановка се доказва от административно-наказателната преписка, съдържаща акт за установяване на административно нарушение от 26.04.2021г. и свидетелските показания на Е. А. Л. и Л. М. А., служители на ОПП СДВР, участвали в извършената проверка.

Макар показанията на свидетелите да не са информативни за установените обстоятелства при извършената проверка, свидетелите са потвърдили участието в нея след предявяването им на акта за установяване на административно нарушение, в което отношение съдът им дава вяра.

При установеното от фактическа страна съдът намери от правна страна следното:

Жалбата е подадена в срока на чл. 59, ал. 2 от ЗАНН от процесуално легитимирано лице – наказаният жалбоподател срещу обжалваемо наказателно постановление в срока на обжалването му, поради което разглеждането ѝ е допустимо.

Разгледана по същество жалбата се явява неоснователна.

Обжалваното наказателно постановление е издадено от компетентен орган съгласно компетенциите му според т. 2.10 от Заповед №8121з-515/14.05.2018г. на Министъра на вътрешните работи на Р.България Началник 01 група „Административно-наказателна дейност” на 03 сектор „Административно обслужване” ОПП СДВР, чието длъжностно качество се удостоверява посредством Акт за встъпване в длъжност от 29.10.2019г. Компетентността на актосъставителя също се удостоверява с Заповед №8121з-515/14.05.2018г. на Министъра на вътрешните работи на Р.България в т. 1 от същата.

Актът е съставен в присъствие на един свидетел и на нарушителя, комуто е връчен в деня на съставянето му. При съставянето на акта са спазени

изискванията на ЗАНН относно формата и съдържанието му. Не са постъпили възражения срещу акта.

Не са нарушени разпоредбите на чл. 34, ал. 1 от ЗАНН, след като актът за установяване на административно нарушение е съставен в деня на извършване на нарушенията. Наказателното постановление от 25.05.2021г. е издадено в срока на чл. 34, ал. 3 от ЗАНН.

Административните нарушения са описани достатъчно подробно, ясно и логично, за да бъде дадена възможност за ефективна защита. Посочването на отсечката по ул. „Слатинска“ между ул. „Циклама“ и ул. „Гео Милев“ представлява достатъчна индивидуализация на деянието, за да бъде налице яснота за мястото на извършване на нарушението, като в тази връзка е посочена и посоката на движение на автомобила. Непосочването на собствеността на превозното средство не представлява нарушение на административно производствените правила, доколкото същото е без съществено значение за съставомерността на деянието.

Според сочената за нарушена разпоредба на чл. 137а, ал. 1 от ЗДвП, водачите и пътниците в моторни превозни средства от категории М1, М2, М3 и N1, N2 и N3, когато са в движение, използват обезопасителните колани, с които моторните превозни средства са оборудвани.

От показанията на свидетелите не се установяват описаните в акта за установяване на административно нарушение обстоятелства. Въпреки това и самият жалбоподател не е ангажирал никакви доказателства в подкрепа на твърденията си за това, че управлявайки автомобила, бил с поставен обезопасителен колан.

Според съдебната практика при приложението на правилото на чл. 189, ал. 2 от ЗДвП, установената от специалния закон доказателствена сила на редовно съставените АУАН действително не е обвързваща за съда в съответствие с разпоредбите на [чл. 14, ал. 1](#), [чл. 305, ал. 3 НПК](#), вр. [чл. 84 ЗАНН](#) и Постановление № 10/1973 г., поради което във фазата на съдебно оспорване актът за установяване на административно нарушение се цени наред с всички останали събрани по делото доказателства /решение №6811/30.11.2020г. на Адм.суд София по адм.дело №10076/2020г./ В този аспект съдът е събрал необходимите и възможни доказателствени средства за изясняване на обстоятелствата по делото, макар показанията на свидетелите

да не са информативни относно нарушението.

Съдебният състав, осъществил контрол при касационното разглеждане на съдебното решение на първоинстанционния съд по настоящото дело същото, също е потвърдил, че редовно съставените актове по ЗДвП имат доказателствена сила до доказване на противното, създавайки презюмптивна доказателствена сила на редовно съставения акт, подлежаща на оборване от наказаното лице. Тъй като обстоятелствата по редовно съставения акт за установяване на административно нарушение не са оборени от наказаното лице, нито са налице други доказателства подкрепящи защитната му теза, съдът се позовава на отразеното в акта за установяване на административно нарушение, намирайки че се доказва осъществяването на състава на нарушението от обективната и субективната му страна.

По отношение на наказанието:

В разпоредбата на чл. 183, ал. 4, т. 7, предложение първо от ЗДвП е предвидено административно наказание глоба в абсолютно определен размер, съвпадащ с размера на наложеното наказание. Поради изложеното обсъждането на въпроса за прекомерност на наказанието е безпредметно.

Предвид изложеното и тъй като съдът не откри основания за изменение или отмяна на оспореното наказателно постановление, същото следва да бъде потвърдено.

Воден от горното на основание чл. 63, ал. 2, т. 5, във вр. с ал.9 от ЗАНН съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление №21-4332-010135 от 25.05.2021г. издадено от Началник група към СДВР, отдел „Пътна полиция” СДВР, с което на М. Л. П. е наложено административно наказание на основание чл. 183, ал. 4, т. 7, предложение първо от ЗДвП глоба в размер на 50, 00 (петдесет) лева за нарушение на чл. 137а, ал. 1 от ЗДвП.

Решението може да бъде обжалвано пред Административен съд София-град с касационна жалба в четиринадесет дневен срок от съобщението.

Съдия при Софийски районен съд: _____

